

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1878/2022
27.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Мирковић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице Ваљево, чији је пуномоћник Радослав Тадић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1732/21 од 26.01.2022. године, у седници одржаној 27.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1732/21 од 26.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву П1 4/21 од 19.03.2021. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је претрпео злостављање на раду од стране вф директора тужене, као одговорног лица: ускраћивањем права на синдикално деловање и стручно усавршавање, закључењем незаконитог анекса бр. .. од 29.09.2017. године уговора о раду од 27.03.2017. године, непоштовањем субординације у оквиру Одељења ... Опште болнице Ваљево приликом одређивања начелника Службе и сачињавања распореда рада и континуираним злонамерним малтретирањем тужиоца наводним проверама квалитета његовог рада и бесомучним подношењем пријава против тужиоца. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име душевних болова због повреде части и угледа и повреда права личности исплати 500.000,00 динара, те да му због душевних болова услед умањења опште животне активности исплати 200.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио објављивање пресуде у јавним гласилима „Напред – Ваљево“, „Блиц“ и „Политика“, на трошак тужене. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 71.450,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1732/21 од 26.01.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, применом члана 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, број 36/10) овај спор спада у парнице из радних спорова, док је ставом 5. истог члана прописано да ако овим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак. Законом о спречавању злостављања на раду није предвиђено да је у овој врсти спорова ревизија увек дозвољена, а одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете због злостављања на раду, тужилац је поднео 02.03.2020. године. Побijана вредност предмета спора је 700.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе од 117,5395 динара за 1 евро је 5.955,44 евра, а који износ не прелази динарску противвредност од 40.000 евра.

Имајући у виду да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност побијаног дела новчаног потраживања не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић